

19/12/25

כשמגיעים לפגישה עם סקרנות ולב פתוח — מגיעים למקומות מרתקים.

כך קרה גם לי.

בשבוע שעבר פגשתי את פרופ' חמוטל בר־יוסף, בעקבות פרסום השיר שלי „כתם אור“ בעיתון הארץ, לכבוד חג הסיגד. השיר נגע בה, והיא שלחה לי הודעה ושאלה אם יש לי שירים נוספים. השבתי שיש לי שני ספרי שירה.

מיד שאלה היכן ניתן לרכוש אותם. סיפרתי שהם זמינים בצומת ספרים ובסטימצקי, ואף הצעתי לשלוח לה בדואר. תוך כדי השיחה ציינתי שאני מגיעה לירושלים; היא שמחה, וקבענו פגישה לקפה. פעמיים זה לא הסתדר — ובפעם השלישית הפגישה התקיימה.

זו הייתה פגישה מרגשת ומרתקת. כבר מהרגע הראשון נוצר חיבור. פרופ' בר־יוסף היא השראה חיה, וזכיתי לשבת מולה, להקשיב ולהתרגש. בלי הרבה מילים היא העניקה לי שני ספרים: האחד — השוואות, מבחר שירים ישנים וחדשים בהוצאת הקיבוץ המאוחד.

והשני בלי הרבה דיבורים מבחר בהוצאת הקיבוץ המאוחד. התחברתי לכל השירים, אך במיוחד נגעו בי: „הבית בוער“, „כל הלילה“, ו„רשימה ארוכה“.

בהמשך כתבה לי דברים יקרים על השיר „כתם אור“ ועל משמעותו בחג הסיגד.

כמובן, גם אני הענקתי לה משלי — שני ספרי שירה "חסידת ירוסלם" "אני רצה לאחר ושני ספרי ילדים" "אלמז פוסעת בשבילי ילדותה" "אדיסה מגלה לכולם את-יופיה", מתוך שמחה והוקרה.

במקום רכישה — נוצר מפגש.

פגשתי את פרופ' חמוטל בר־יוסף — ויצאתי עם לב מלא.

ווביט וורקו מנגסטו